

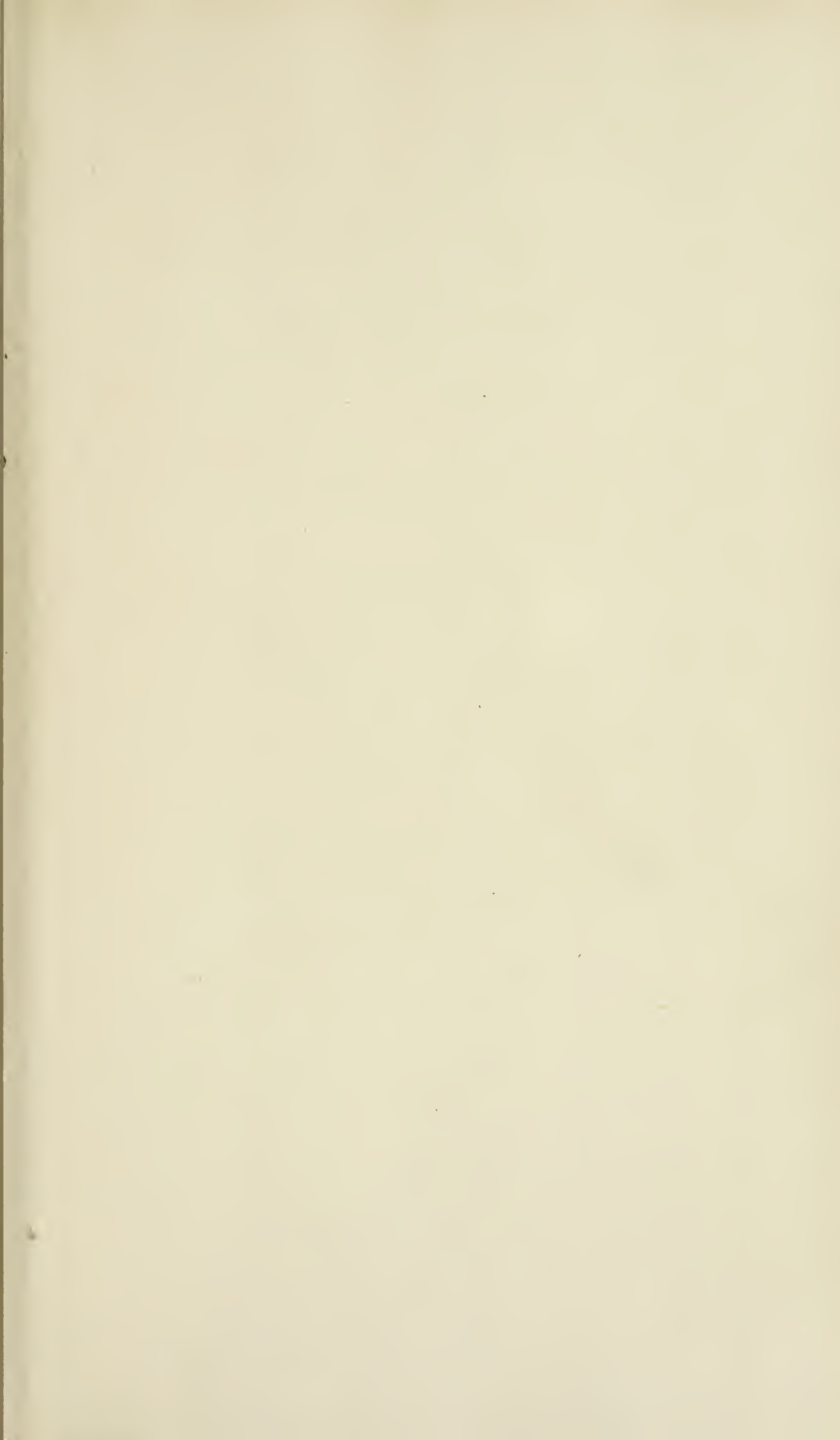
19451/B

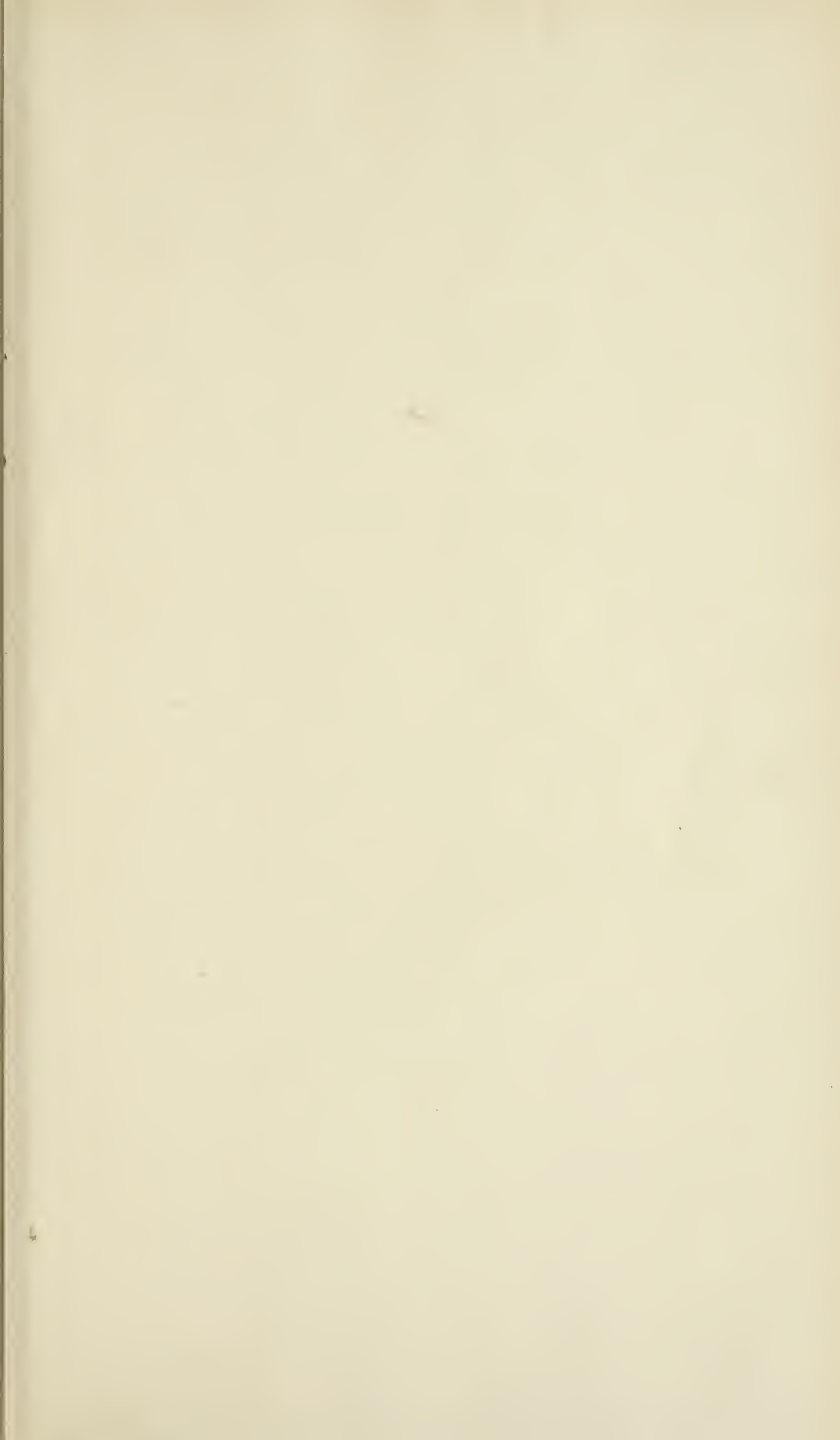

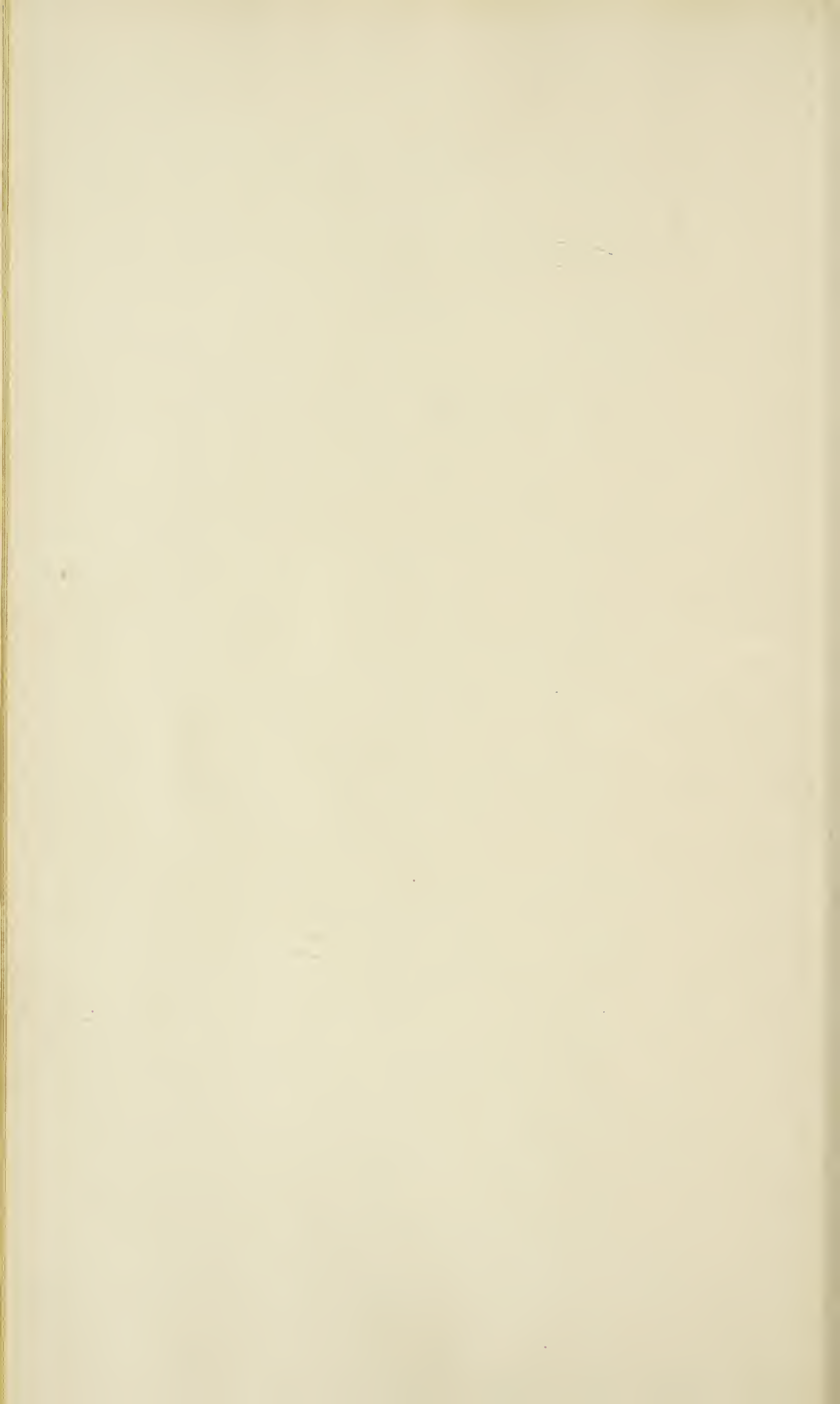
Digitized by the Internet Archive
in 2016 with funding from
Wellcome Library

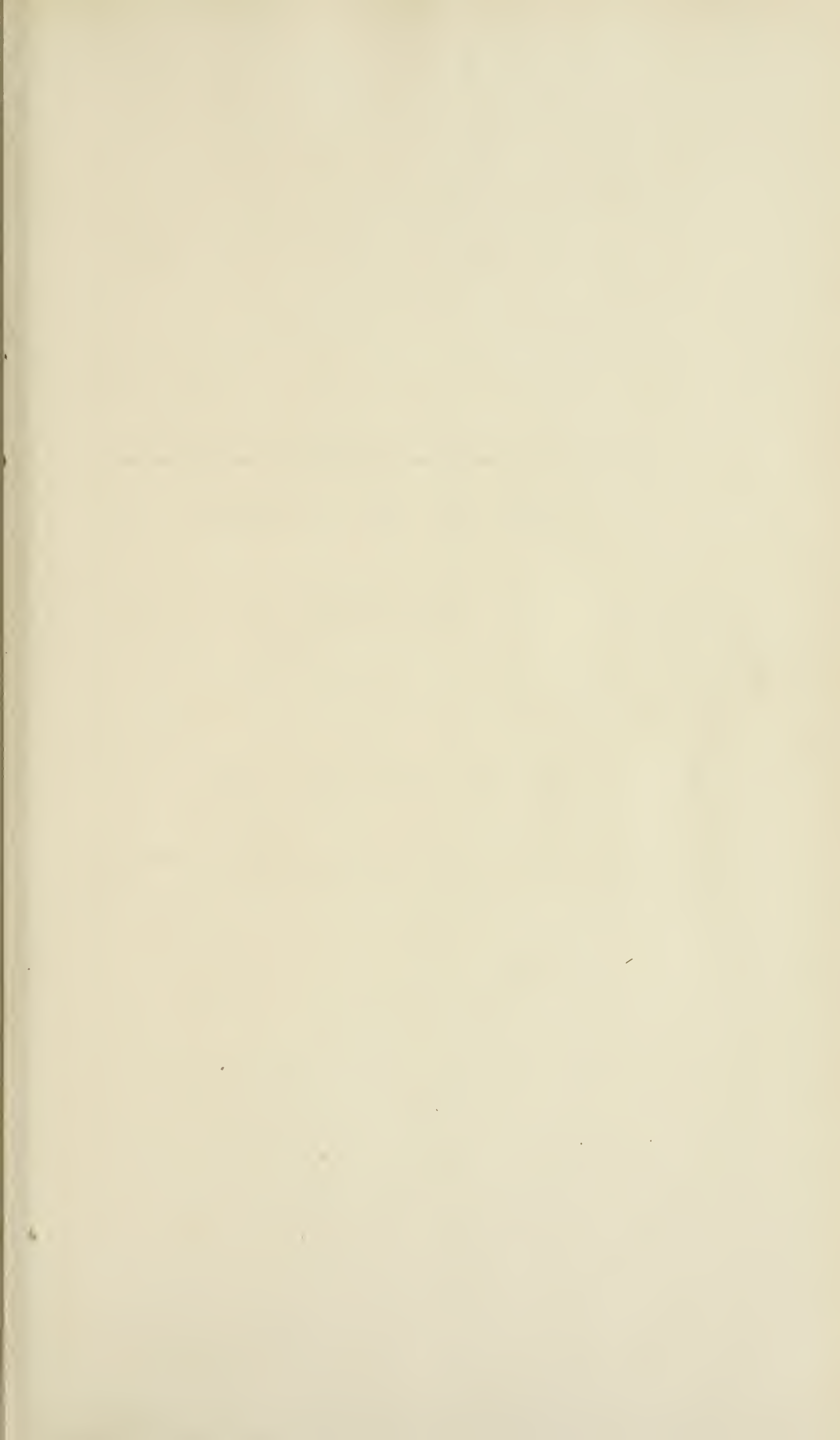
<https://archive.org/details/b2876805x>

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

D I A B E T E .

Chester 18 July 1798-

My Lord -

My Father having informed me of
your Lordships' goodness in allowing me
to make use of your Co. at Dedington
& my other, I have wanted myself of that
privilege, for which I return your Lordship
my best thanks, & hope you will do me
the honor to accept the small remuneration
that accompanies this letter. -
I have the honor to be, Sir, with great

Respect

Your Lordships

much obliged &c. &c. &c.

Thomas Currie.

27640
3200
44440

DISPUTATIO MEDICA
 INAUGURALIS,
 DE
DIABETE;

QUAM,
 ANNUENTE SUMMO NUMINE,
 Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
 D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.
 ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Curry
 Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,
 Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
 RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

FOULKES CURRIE,
 ANGLOS;

—Probabilia conjectura sequens,

CICER. TUSC. Lib. i.

Ad diem 25 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO.

TYPIS GEORGII MUDIE ET FILII.

1798.

DOMINO

NOBILISSIMO, ERUDITISSIMO, DIGNISSIMO,

LLOYD KENYON,

BARONI

DE

GREDINGTON;

FORI REGII JUDICUM PRINCIPI,

A CONSILIIS REGIS ARCANIS

HONORATISSIMIS,

COMITATUS FLINTENSIS PRÆFECTO,

HOC OPUSCULUM,

EXIGUUM

CULTUS ET HONORIS

MONUMENTUM

SUMMA CUM OBSERVANTIA

DICAT

FOULKES CURRIE.

CORRIGENDA.

- Pag. 16. lin. 11. *post* ferre incipit, *adde* Vires vitæ
quamplurimum franguntur; signaque
summæ debilitatis in conspectum ve-
niunt.
17. — 4. *pro* testimonia; in inferioribus, *lege*
testimonia in inferioribus.
19. — 6. *pro* invenisse, *lege* inveniisse.
21. — 5. *pro* reperit, *lege* reperiit.
41. — 14. *pro* * *lege* †.
41. — 16. *pro* † *lege* *.
52. — 1. *pro* Ab *lege* At.
71. — 2. *pro* gummj. guiacin. vj. *lege* gummi
guacin. ʒj.

“ Ut suus corpori vigor constet, egestorum non minus,
“ quam ingestorum, certa quædam ratio et modus esse
“ debet, nec excerni retinenda, nec retineri excernen-
“ da. Utrumvis enim acciderit, id nocumento est.”

Gaubius de Pathologia Medicinali,

§ 555.—

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

D I A B E T E .

FOULKES CURRIE, AUCTORE.

IN opusculo hoc Inaugurali, quod nostræ mōs
laudandus academiæ exegit, quædam de
Diabete, mihi lubuit agitare. Morbus adeò
gravis et importunus propriam, sine dubio,
desiderat animadversionem. Multùm igitur
de naturâ ejus quæfiverunt medici, et bene de
civibus meruerunt. Maximas verò meretur
laudes, ob accuratam hujus morbi descriptio-

A.

nem,

nem, HOMIUS noster. In hoc enim corporis affectu, parum in medicinâ opis est; haud multum in naturæ beneficio. Rarò etenim e tali emerferunt malo, quos semel arripuit atque exercuit: rarò iis redeunt salutis muna.

Quamvis etiam peritissimi viri, omni ab ævo, in naturâ ejus investigandâ multùm sudaverunt, multùmque alserunt, diversasque in curandi vias processerunt, parum attulerunt auxilii. Usus enim denique ostendit, nihil ex his, quæ præposita fuerunt, esse perpetuum; aliasque potius observationes adhibendas esse, quibus dirigi curantis auxilium debeat.

At nîl fanè desperandum. Citius, serius, forsan id, quod jam tenebris obvolutum est, favente numine, in opertam lucem veniat. “Medicina enim,” uti loquitur Baglivius, “non “humani ingenii partus, sed temporis filia.”

Rivus

Rivus est, qui labitur, atque labetur per omne ævum, ripas suas amœnissimas paulatim augens.

At inter varia morborum genera, haud ullus est affectus DIABETE vetustior; nullus corpori inimicior; nullus insanabilior. Intèrdum hominem maturè adimit; sæpiùs verò, in ultimam corporis infirmitatem redactus, lentâ morte minutatim absumitur.

Nulla ætas, nullæ hominum proprietates specialitèr huic morbo favent; frequentius tamen eos, annis vergentibus, adoriri videtur.

Antiquos, ut suprâ memoravi, haud latuit Diabetes; tum verò multò rarior fuit affectus, quam hodie. Galenus, medicus Romæ diu primarius, bis tantùm notâsse videtur. Ità de hoc morbo loquitur*; “ Equidem eum bis

A 2

vidi,

* De Locis Affectis, lib. 6. cap. 3. chart. tom. 7. p. 51.

“ vidi, supra modum sitientibus infirmis, atque
“ idcirco affatim bibentibus, celeriterque per
“ urinam reddentibus epotum tale, quale bi-
“ berant.”

DE MORBI DEFINITIONE.

Nosologi * diverſi diverſè hunc morbum in
operibus ſuis collocaverunt.

Cullenus

* Multam in hoc morbo finiendò operam dederunt
medici. At nemo, quantum ſcio, definitionem omni ex
parte felicem, adhuc in publicum protulit.

Sequentes clari viri, quæ ſequuntur, definitiones tradi-
derunt.

Sauvages. “ Subitò poſt paſtum, potulentorum, cum
“ magnâ ſiti, per urinæ vias emiſſio.” Vide Noſol. Meth.
Cl. ix. Ord. iii. gen. 263.

“ *Linnæus.* “ Urinæ copioſiſſimæ frequens miſturitio.”
Noſ. Meth. Cl. ix. Ord. iv. gen. 198.

Vogelius.

Cullenus ad classim *Neurosum*, ordinemque *Spasmodum* Diabetem retulit; ita finiens, “urinae, plerumque præternaturalis, copia immodica, profusio chronica” *.

Duæ

Vogelius. “Immodicum urinae profluvium diuturnum, sub quo corpus contabescit.” Nos. Meth. Cl. ii. Ord. ii. gen. 115.

Sagarus. “Subita potûs omnis per urinae vias emissio, vel urinarum utcunque coctarum nimia profusio, cum siti, anorexiâ, et polydipsiâ.” Nos. Meth. Cl. v. Ord. iv. gen. 199.

Home. “Urina aucta et subdulcis; fitis perpetua; cutis arida, et plerumque squamosa.” Clin. Hist. et Exp. p. 297.

Rollo. “Desiderium cibi inexplebile; fitis perpetua; urina aucta et subdulcis; pulsus frequens; calor parum auctus; cutis arida, cum marcore.” vol. i. p. 259.

Diversas has definitiones hic enumeravi; tum quòd diversas opiniones, quas hi clari viri de morbi ratione tenuère, quodammodo ostendunt; simulque in definitione forsan accuratiori fingendâ, plurimùm nos adjuvent.

* Culleni, Gen. Morb. Gen. 58.

Duæ ab eo recensentur species; quarum altera *Mellitus*, cum “urinâ odoris, coloris, et “saporis mellei;” altera *Insipidus* appellatur cum “urinâ limpidâ, non dulci.”

Num verò duæ species idiopathicæ enumerari debeant, anceps hæreo; quoniam morbus idiopathicus, non tam urinæ quantitate, quàm dotibus significatur.

Non desunt tamen, qui negant urinæ dulcedinem ad hunc constituendum morbum omni ex parte necessariam esse. Contendit enim Listerus, se urinam in hoc morbo nonnunquam protinus insipidam observâsse. Et CULLENUS idem affirmat. Mihi tamen verisimile videtur, melleas urinæ dotes, plùs minùsve per decursum morbi, semper existere; illasque dotes, cum virium prostratione, corporisque atrophîâ, pro principi Diabetæ testimonio habendas esse. Auctor enim eruditissimus hâc de re sequenti-

bus

bus verbis utitur; “ a mictu cruento,” ait “ ille, ad nimiam urinæ profusionem progredimur, non *quamcunque*, (nam sæpe in hydropis, aut acutorum morborum solutione, aut post perspirationem cohibitam, aut uberiores potum, spasmosque hypochondriacos, ac hystericos *innoxie* profunditur,) sed *ad eam*, quæ vires prostermit, corpus tabefacit, atque siti inextinguibili extorret*.”

At ex sequenti mihi clariùs apparet, quòd neque sitis, neque magnum urinæ profluvium, neque arida squamosave cutis, ad Diabetem constituendum necessariò requiruntur; quoniam sine his, dum modo morbosæ adsint urinæ proprietates, morbus hic hominem arripiat, magnopere vexet, et novissimè occidat. Rem ita se habere hinc patet: “ Allen Holford†, Esq. aged

* Burserius, Lib. iv. § cci.

† London Medical Journal, vol. ix. part iii. art. iv.

“ aged thirty-four years, strong, healthy, and
“ corpulent; accustomed to free living, and
“ strong corporeal exertions in the pursuit of
“ country amusements, in December 1787,
“ was seized with Diabetes; but the cause of
“ the great degree of emaciation, was not discovered until March 20. 1788; at which
“ time, his urine was found to be sweet, fermentable with yeast; and two pounds on
“ evaporation, yielded about five or six ounces
“ of sweet black extract, exactly resembling
“ that preparation of molasses made by confectioners, for children, and vulgarly called
“ coverlid.

“ Within the above mentioned period, the
“ *quantity of urine evacuated, was never observed*
“ *to exceed what is usual in health, or to be disproportionate to the ingesta,* though the state of
“ it had been frequently inquired into, and
“ even the quantity of liquids drank and void-
“ ed

“ ed meafured. For thefe reafons, the quality
“ of it was not fufpected, until it became in-
“ conceivable, confidering the quantity of ali-
“ ment taken in, how fuch a degree of ex-
“ hauftion could enfue, unlefs the body was
“ drained by the quality of what was rejected
“ as apparently excrementitious.

“ Variety of medicines, the ufual confe-
“ quence of inefficacy and defpair, were fuc-
“ ceffively adminiftered.

“ Decoction of bark, with vitriolic acid, and
“ alum, with aftringents and aromatics, with
“ chalybeates, with faccharum faturni, and
“ opium; and with cantharides, together with
“ cold bathing in falt water, were the principal
“ means ufed, and at firft had a very good
“ effect; but foon afterwards, every medicine
“ difagreed with the ftomach, and the patient
“ gradually funk, and died on the 18th of June.

“ For some time before his death, slight
“ hectic symptoms supervened : his thirst be-
“ came intolerable ; his mouth and fauces very
“ clammy ; his tongue deeply chapped ; his
“ skin dry and scaly ; and his appetite, which
“ at first was tolerable, gradually diminished,
“ and laterly was changed into an aversion,
“ even of a sight of food. His only support,
“ therefore, in this stage of the disease, was
“ derived from a plentiful supply of nutritious
“ liquids. About this time, when he voided
“ urine, he usually applied his hands to the
“ hypochondria, and expressed a sensation of
“ sinking, as if the urine came from those
“ parts.

“ Within the last three days of his existence,
“ the quantity of urine was considerably en-
“ creased, the power of retention less, and his
“ right-arm was frequently agitated with con-
“ vulsive motions for a few minutes, and then
“ became

“ became steady. Delirium and convulsions
“ closed the scene.

“ Notwithstanding this progressive increase of
“ fatal symptoms, the only apparent cause, the
“ saccharine matter in the urine, daily decreased
“ in proportion, and, laterly, two pounds
“ yielded only an ounce and a half, whilst the
“ quantity of urine evacuated *seldom exceeded*
“ *four or five pounds in twenty-four hours*, and
“ had changed from a very light straw colour,
“ to one deeper, and more natural.”

Neque equidem inde inficias ibo, urinam in
idiopathico Diabete haud unquam gustui insipi-
dam esse; quoniam benè novi rem aliter se
habere. Nam in istâ specie, cui nomen *Melliti*
a CULLENO imponitur, urina subinde omnino *
insipida invenitur; et in alterâ, quæ *Insipidus*
B 2 appellatur,

* Vide Dr Gregory's Clin. Diarium, æstat. 1797.
Walker.

appellatur, nonne probabile videtur, urinam plùs minufvè naturæ melleæ, etfi hæc fenfibus noftris non percipitur, participare? Altera enim fpecies in alteram nonnunquam vertitur; *Inſipidaque* gradu tantùm a *Mellea* diftare videtur.

Rebus igitur ita fe habentibus, duas CULLENI fpecies uno eodemque genere comprehendere vellem; ita Diabetem finiens;

Urina fere ſemper aucta, guſtui nunc ſubdulcis, nunc protinus inſipida; viribus ſimul vitæ deficientibus; macie, ſiti, cuteque arida comitante.

DIABETÆ INDICIA.

Inſcientibus nobis plerumque hic obrepit affectus, et aliquamdiu nos antè urget, quàm obſervatur.

Protinùs

Protinùs penè fitis est, et si nondum vehemens, cum urinæ præter consuetudinem profusione, hæcque noctu infestior. Urina præter potionum modum plerumque mingitur; quâ de re breviter sese exprimit Aretæus; “ πολυποσιν ανισομετρος υροιςι πολλοιςι *.” Et sæpè quidem et solidorum, et fluidorum ingesta exsuperat.

Sub morbi quoque initio lumbi vehementer dolent, quod hominem magnoperè fatigat.

Progrediente jam morbo, signa graviora fiunt. Sitis æque ac urinæ profluvium, intenditur; hæcque, igne subjecto, materiem, fæcibus sacchari haud abfimilem, præbere invenitur.

Urina aliquando colorem plurimum variat. Nonnunquam opaca est, misturamque mellis

et

* Aretæus de Morbis Vetustis.

et aquæ dilutissimam refert. Plerumque verò omninò pellucida, nec quidquam ex eâ defidit. Et sub certâ luce spectata, nonnihil colorem ex subviridi flavescentem exhibet. Aliàs olei nubeculæ, ut aliqui volunt, ei innatant. Hujuscemodi mutationes sæpè incidunt, dum morbi ratio nullâ ex parte mutatur, et dum urinæ dotes sensibus percipiendæ manent. Operæ fore pretium notasse judicavi, urinam, cerevisiæ cremore addito, fermentescere ; et plerùmque etiam, nihilo addito, hanc mutationem subire. Dilucidius hinc patet, urinam in hoc malo ad frugum dotes hæud parùm accedere ; quoniam fluida animalia fermentescere nequeunt. Os magis magisque aridum in dies evadit. Saliva fit albida, viscida, spumosa ; eamque expuere ægrotus perpetuò nititur, quoniam vix, aut nè vix forsàn, devorare queat.

Proùt fitis augetur, calor extorrens in visceribus abdominis sentitur ; doloribus, qui
semet

femet ad lumborum regionem extendunt, simul flipantibus.

Potestas urinæ retinendæ gradatim diminuitur ; hæcque brevissimis intervallis excernitur.

Cutis fit arida, et plerumque squamofa : Ulcera in variis suboriuntur partibus, quæ fanatu difficillima evadunt. Alvus pertinacitèr adftricta eft. Appetitus permagnus ; ità, ut vix latrantem ftomachum lenias.

De fanguinis habitu alii alitèr putaverunt : quædam igitur de hâc re poftèa mihi in animo eft paulò fufiùs differere. Cordis * quoquè palpitationes, magnæque *Generis Nervofi* turbæ frequentèr

* Medical Obfervations and Inquiries, vol. iii. p. 275.

Darwin's Zoonomia, feft. xxix. 4. vol. i.

Vide infuper Willis's Practice of Phyfic, chap. vi. p. 30.

frequentèr sese ostendunt. “ Most patients,” inquit Richter, “ have an irritated pulse, “ palpitation of the heart, or startings in the “ limbs *.”

“ I have seen patients,” idem ait Richter, “ who, from these symptoms, could every “ time foretell a new attack, or a new aggra- “ vation of the disease ; these feelings always “ becoming more violent a short time before.”

Jam verò ægrotus morbum difficultèr ferre incipit.

Cibi eripiuntur tempora ; ægerque, etsi perpetua esuries adsit, omnigenum alimentum fastidit et odit.

Extrema

* Spen's Translation of Richter's Medical and Surgical Observations.

Extrema macies toti corpori affidet ; ægerque, umbram potius, quàm hominem refert.

Tumores molles, inelastici, solita hydropis testimonia ; in inferioribus corporis partibus suboriuntur ; præcipuèque vesperi ; Aurorâ verò appetente, rursus evanescunt.

Si æger urinam justo diutius cohibeat, tumores aliarum partium, lumborum, testium, &c. paulatim, se in reliquum corpus diffundentes, oriuntur.

Indicia insupèr ascitæ nonnunquam apparent, et per pauculos manent dies ; deinde gradatim decedunt, ac subindè redeunt, morbum primarium, vel idiopathicum ne minimâ ex parte mutantia.

Volæ manuum, pedumque plantæ præcipuè sub noctem calefcunt. Sudor plerumque pri-

mâ nocte prorumpit; odorque subacidus e corpore exoritur; eundemque æger efflat.

Arteriæ, inter minuti primi spatium, octagies vel nonagies plerumque micant; per *Hecticos* vero paroxysmos, qui, morbo provectiore, ferè semper superveniunt, pulsus duri, et celeriores, centies, et vicies etiam digitum ferentes evadunt.

Corpus tandèm quamplurimùm exinanitur. Mens varia, et mutabilis fit: neque ex animo moestitia depelli potest.

His ingravescentibus signis, nervorum distensiones accedunt; et tandem vita, prorsùs inops et miseranda, cum optandâ morte commutatur.

DE

DE CADAVERUM SECTIONIBUS.

Omnes ferè cadaverum sectiones, quæ in hoc morbo factæ fuerunt, Renes plus minùsve morbidos fuisse ostendunt.

Ingeniosus Mead se semper hepar vitiosum, solitoque amplius invenisse contendit. CULLENUS verò idem negat; “ In twenty instances,”* inquit ille, “ which I have seen, there was not “ any evident affection of the liver.”

Et nemo alius, quantum ego audivi, hepar in hoc morbo unquam reprehendit.

Professor HOME, cadavere hominis, qui Diabete diù colluctatus fuerat, aperto, sequentem

C 2

historiolam

* First Lines, vol. iv. p. 89.

historiolam accuratissimè nobis dedit : “ On
“ examining the kidneys,” inquit ille, “ *the*
“ *left was larger than natural, and its substance*
“ *softer.* There was no uncommon appearance
“ in the right kidney, *except a greater degree*
“ *of softness.* The *substance* of *both kidneys had*
“ *a sour odour.* The ureters were of a natural
“ size. The coats of the bladder were stronger
“ than common ; and no lacæals could be ob-
“ served about the neck of it ; as some have
“ suspected that much of the fluid is deposited
“ in the bladder, by some retrograde motion of
“ the lymphatics.

“ All the glands of the mesentery and meso-
“ colon were enlarged, of a pale colour, and
“ firm consistence. The vascular system of
“ the mesentery was rather large. The liver
“ was natural, and had some firm adhesions to
“ the

* Home’s Exper. et Hist. p. 310.

“ the colon. The *large intestines* were much
 “ *loaded with hard fæces*. The rest of the ab-
 “ dominal, and *thoracic Viscera* was natural.”

Swietenius quoque *Renes* laxiores, solitoque
 ampliores reperit, *sudorem subacidum* emit-
 tentes.

Petrus Parvius sequentem posteris tradidit
 historiam ; “ anno 1590*,” inquit ille, “ filia
 præsidis Hollandii, octodecim annorum, aliquòt
 ante obitum annos Diabete laborabat. *Renes*
 huic non absumpti, verùm flaccidiores solito ;
 figura cineritia, non impensè rubra.”

Neque defunt exempla, quæ † calculos, secto
 cadavere, in renibus detectos fuisse ostendunt.

Quidam

* *Petr. Parvius, Observ. Anat. ii.*

Vide *Sepulchret. Bonetj, Lib. iii. Sect. 26. Obs. 1.*

† *Ballonius, vid. Bonet. Sepulchret. Anatom. Lib. iii. Sect. 26. Ob. 3.*

Quidam denique opinati fuerunt, quòd pulmonum substantia, si ii post mortem accuratiùs inspicerentur, alitèr, quàm in sano corpore, inveniretur.

Eorum tamen et fabrica, et substantia (teste scilicèt Cawley), minimè e statu sano aberrant: “The contents of the thorax*,” inquit ille, “were perfectly found.” HOME quoque idem affirmat.

QUORUNDAM INDICIORUM RATIO.

Cognitis indiciis, quæ in hoc genere valetudinis semet ostendunt, ad paucorum ex iisdem rationem reddendam proximè devenimus. Quædam igitur e præcipuis signis, quàm brevissimè potero, absolvam.

Et

* London Medical Journal, vol. ix. p. 289.

Et siquidem urina in hoc morbo primarium est phænomenon, cæteraque post se indicia, seu affectus trahit, paucula de eâdem primò omnium dicenda sunt.

Imo, *Quod ad urinam pertinet.*

Duplici quidem modo peccare videtur, scilicet *quantitate* et *qualitate*. Illud * vitium in omnibus hujus mali exemplis haud evenit : hoc plùs minùsve forsan in omnibus.

a, *Quantitas enormis excreta :*

Magna potùs copia, quæ ad pacandum ægrotantis sitim bibitur, ad causam nimix urinx explicandam haud sufficit, quoniam urina pluribus libris ingesta plerumque superat.

Alii alitèr de hâc re putaverunt medici.

Nam

* Vide pag. 8vam.

Nam, ut quibusdam placuit, ingens hoc urinæ profluvium a nullo alio fonte, quàm ab humoribus ipsis dissolutis, oriri potest. Suâ verò mole ruit theoretica hæc medicorum opinio. Nulla enim testimonia per totum hujus morbi decursum occurrunt, quæ humores colliquefactos esse indicant. Sed * contrà, urina calori objecta, ita quidem, ut ebulliat, acidove sulphurico ei addito, haud unquàm coagulatur. Hinc nihil lymphæ coagulabilis ei inesse dilucidiùs patet.

Alii verò *Absorbentes Cutaneos* præcipuè culpandos esse credunt, quoniam urinæ excessum ex aëris humiditate a cute absorptâ derivari existimant. Et effectus † quidem unctionis, in
urinæ

* Dr Dobson; itemque Dr Home's Clin. Ex. et Hist. p. 303.

† Dr Gregory's Prælect. Clinicæ.

urinæ profluvio minuendo, huic certè opinioni favet.

Alia insuper documenta habemus, quibus abundè confirmari videtur, aquosi aliquid ab aëre ambiente per absorbentes cutaneos inhalari. Balneum, vel humiditatem cujusve generis corporibus nostris applicata, in restinguendâ fiti valere, plurima experimenta docent. Dominus Cruikshanks in opusculo suo de vaforum absorbentium anatomîâ, rem ita se habere luculentè demonstravit; ita loquitur, “ That * the surface of the skin absorbs other
“ fluids, which come in contact with it, I
“ have not the least doubt. A patient of
“ mine, with a stricture of the œsophagus, re-
“ ceived nothing, either solid or liquid, into the
“ stomach for *two months*; he was exceedingly
D “ thirsty

* The Anatomy of the Absorbent vessels, London 1786.

“ thirsty, and complained of making no water.
“ ter.

“ I ordered him the warm bath for an hour,
“ evening and morning *for a month*: his thirst
“ vanished, and he made water in the same
“ manner, as when he used to drink it by the
“ mouth, and the fluid descended readily into
“ the stomach.”

Insupèrque Dr Currie, Liverpoliensis, in libello * suo, nuperrimè in lucem edito, similem de Balnei usu effectum in restringendâ siti commemoravit. Idem tamen ingeniosus auctor, etsi Balneum in compescendâ siti valere concedit, strenuissimè simul negat, ullam absorptionem per cutim posse fieri. Sitis igitur per Balneum extinctionem hoc modo enodare conatur.

* Vide Medical Reports on the Effects of Water, &c. p. 239.

tur. “As liquids *,” inquit ille, “thrown into
 “the stomach, relax the exhalants of the sur-
 “face, so doubtless this action is reciprocal;
 “and the exhalants of the surface being relax-
 “ed in the warm bath, a relaxation in those of
 “the stomach ensues, by which the sense of
 “thirst is abated.” Quin multùm dubito, an
 hæc, utut ingeniosa hujus rei explicatio, pro
 certo admittenda foret. Quædam enim res,
 ut mihi videtur, huic opinioni haud parùm ad-
 versantur †.

D 2

In

* Medical Reports on the Effects of Water, &c.

† Existimo equidem, ut suprà observavi, sitim haud
 semper, et forsan nunquàm, ex *spasmo* vasorum exha-
 lantium pendere; igiturque minimè sit, quòd *spasmi* re-
 laxatio pro restringendæ sitis causâ habenda foret.

Ob insequentes verò rationes eò magis, ut hanc te-
 neam opinionem, adducor, quòd menses, æstivis men-
 sibus labore, solisque æstu oppressi, et sitiunt multùm,
 paritèr et sudant. Hoc omnibus benè notum est. In
 iisdem

In eandem quidem arenam, quò ingeniosus
supracitatus auctor, descendit Gallicus philoso-
phus, Dominus Seguin; negans, ut ex scriptis*
ejus

iisdem igitur adest vasorum *exhalantium* relaxatio, ut
profusis e sudoribus percipitur; nihilominus eodem
tempore fiti ferè enecantur.

In Diabetæ quoque exemplo, quod patris mei curæ
proximâ æstare commissum erat, spontanei profusique
sudores accedebant, qui diu ægrotantem exercebant.
Indicia verò diabetica haud quidquam remittebant.
Eum enim urgere fitis, urgere urinæ profluvium, cæ-
teraque indicia immani vi sævire pergebant.

Ex his igitur, similibusve, constat, *spasnum* vaso-
rum exhalantium pro fitis causa minimè æstimari; quo-
niam fitis, nullo simul comitante *spasmo*, tam frequen-
tèr semet ostendit.

Isthæc denique cùm ita sint, sequitur, quòd Bal-
neum, spasnum vasorum exhalantium amovendo, mi-
nimè fitim reslinguit; postremò igitur superest, ut ab-
sorptio, sicut Haller, alique clari viri asseruerant, per-
cutem perficienda manet.

* Vide La Medecine éclairée, à Paris, 1792,
vol. iiii.

ejus apparet, ullam absorptionem per cutem posse fieri.

Denique Professor RUTHERFORD * opinionem hâc de re sequentem tenet. Ille quidem existimat, originem urinæ incrementi pulmonibus devenire; idemque putat, aquam non tantum in pulmones per inspirationem intrare, sed ipsis in pulmonibus generari; originem suam ex *oxygenio* aëris inspirato, cum redundante *hydrogenio* sanguinis conjuncto, ducentem.

b, *Dotes præternaturales.*

Dudum medicis innotuerunt mirificæ urinæ dotes. Antiqui dulcedinem suam, etsi causa iis latuit, notaverunt. Quædam deinde paulò subtilior observatio apud recentiores facta, plus minùsve materiæ saccharinæ lotio inesse testatur.

* Dr Rutherford's Clin. Prælect. mense Maii 1796.

tur. Hinc sine dubio oritur melleus urinæ fapor; hinc odor, colorque.

Unde verò oritur materies hæc saccharina?
et quidnam in causâ est, cur formetur?

Quidam sibi theoriam concinnantes, eam in ventriculo formari crediderunt. Huic attamen opinioni, neque vox, nec ratio favet. Nam si res ita se haberet, unde fit quòd sanguis dulcedine caret; quam deesse, experimenta Professorum HOME*, HOPE†, aliorumque fati luculentè demonstrant. Supèrest igitur Materiem hanc in renibus solummodò formari; quânam autem ratione, latet.

Chymiâ forsan hoc naturæ arcanum citiùs,
ociùs in medium proferet.

2do,

* Clinical Exper. et Hist. p. 309.

† Clin. Diar. *Cunningham* 25to Decembris 1796.

2do, *Sitis, Cutis atque Oris ariditas* ;

Res est inter medicos fatis nota, unâ corporis secretionem præter consuetudinem auctâ, reliquas pro ratâ ratione imminui solere. Res huic haud abfimilis in hydrope observatur, ubi ob humores ad telam cellulofam vel aliquâ e cavis corporis plûs juſto devectos, os, fauces, cutisque areſcunt. In pneumoniâ paritèr, ubi humores in cavum thoracis effuſi, viam empyemati ſternunt, ſputum ſupprimitur.

3tio, *Calor Intestinorum extorrens.*

Hic ab eâdem cauſâ, quâ cutis, oriſque ariditas, omninò pendere videtur.

4to, *Odor Sudoris Subacidus.*

Unde hic originem ſuam ducat, haud apud me eſt dicere. Ultra enim id, quod verifimile occurrerit,

occurrerit, progredi ; futilive aliquâ conjecturâ hac de re duci minimè vellem. Illud igitur moderatiùs subjiciam ; acidum quoddam in renibus ipsis generari, opeque absorptionis per totum corpus diffundi. Neque hoc mirandum est, cùm urina tam magnam materiæ saccharinæ quantitatem habet, quam ad fermentationem esse proclivem omnes benè nôrunt. Neque hæc tam vana est opinio, cùm reputamus, renes diabeticorum, secto cadavere, semper subacidum odorem diffundere ; et cùm pro certo habemus, omnes humani corporis humores jam secretos, vel naturâ vel morbo plùs minùs reforberi posse, et in sanguinem redire.

Hæc sententia eò probabilior mihi videtur, quòd in renibus, certis sub corporis conditionibus, *Acidum Lithicum* generatur.

5to, *Sanguinis proprietates.*

Neque equidem quod ad sanguinis habitum
pertinet

pertinet hic præteribo; quoniam ingeniosissimus seculi nostri * medicus eam urinæ dulcedinem participare contendit.

Alii † autem clari viri simile, haud tamen simili eventu, experimentum fecêre. Nam id, quod a Professore nostro, Doctore HOPE, in nosocomio regio Edinenfi accuratissimè haud pridem factum vidimus, fatis superque demonstrat, sanguinis habitum, ut in sano corpore, omninò eundem esse. Idem enim vir sequentibus supra hâc re verbis utitur: “ the ‡ serum
“ of the blood was of its natural colour: it
“ contained in it a portion of the lymph, which,
“ coagulated by agitation, and exposure to the
E “ air.

* Dr Dobson.

† Professores Home et Hope.

‡ Vide Prof. Hope's Clin. Diar. *Cunningham*, 26to Decembris die, 1796.

“ air. *The taste of it as usual was faintly saline.*
 “ When carefully evaporated, it formed a mass
 “ of gelatinous consistence, *in which the saline*
 “ *taste was strong without the smallest mixture of*
 “ *sweetness.* The crassamentum was partially
 “ covered with a slightly coherent gelatinous
 “ coat. The red particles scarcely cohered
 “ together.”

Insuperque Professor HOME notat, “ the *
 “ *serum was saline and natural.*”

Denique Dr Rollo e suis experimentis conclusionem priori quodammodo abfimilem deducit. “ Two † portions of blood,” inquit ille,
 “ of about four ounces each, were taken from
 “ the same vein, and at the same time : On
 “ standing, (in the inside of a window fronting
 “ the

* Clin. Exper. et Hist. p. 309.

† Notes on a Diabetic case, p. 6.—London.

“ the north, the thermometer of Farenheit in the
“ air being fifty-five) the appearances resem-
“ bled exactly those described by Dobson, *ex-*
“ *cept that the serum did not impart a sensibly*
“ *sweet taste*; to me it tasted as whey, with a
“ greater than necessary proportion of rennet.
“ The crassamentum of the first cup had a
“ slight buff, rather less serum than natural,
“ and which was opaquely whitish; the crassa-
“ mentum of the second cup had more of the
“ buffy coat. The buffy coat of both cups was
“ of a blueish colour, similar to what mercury
“ sometimes produces.

“ On the same day a portion of healthy blood
“ was taken and placed under the same cir-
“ cumstances of temperature, &c. and in the
“ same room with one of the portions of dia-
“ betic blood.

“ In two days the diabetic blood assumed a

“ caseous appearance on the surface, which
 “ disappeared with the evaporation of the fe-
 “ rum, and the whole mass became dry and re-
 “ finous in appearance, without having under-
 “ gone (unless the throwing out a slight animal
 “ smell for two or three days, with a mould on
 “ the surface of the crassamentum, be supposed
 “ marks of it), any apparent putrefactive pro-
 “ cesses; and in sixteen days from the operation it
 “ remained in the same state: whereas the
 “ healthy blood exhibited evident marks of
 “ great putrefaction in four days, and was ob-
 “ liged to be thrown away on the seventh.”

Et quidnam, quæso, ab hisce experimentis
 deduci potest? Oportetne nos Dobsonii autho-
 ritati fidem derogare; an idem assentire necesse
 est? Cum enim nemo alius, præterquàm Dob-
 son, aliquid dulcedinis sero sanguinis inesse un-
 quam detexit; nonne probabile videtur, eum
 in errore versari? quoniam error omnibus com-
 munis

munis est, et cum alia hujusmodi experimēta tali conclusioni ne minimâ ex parte favent; contrâ verò etiam obstant.

Novissimè verò Dr Rollo, ut suprà-dixi, sanguinis diabētici proprietates investigavit. Ille quidem nihil gravis momenti, e sano sanguine discriminis, in illo invenit, nisi *minorem* ad *putredinem proclivitatem*.

Denique res erit imprimis ardua, hanc de sanguinis habitu disputationem protinùs perfectam reddere: neque, ut opinor, nisi tentaminibus repetitis fieri potest.

6to, *Anasarca, tumoresque hydropici*:

Hæc, sicut in aliis debilitatis morbis ab universâ corporis atoniâ manifestè suboriuntur.

7to,

7to, *Extrema Corporis macies, viriumque prostratio*:

Quod ad imbecilitatem corporis, maciemque pertinet, paucis mihi in animo est exponere. Istud enim Diabetæ exemplum, quod suprâ citavi*, indicia hæc omninò ex magnâ materiæ saccharinæ quantitate, quæ cum urinâ ex sanguinis massâ tranfit, pendere, luculenter demonstrat.

Ab hoc fonte corpus haud dubiè macilentum fit: ab hoc virium prostratio oritur, æquè ac ista mobilitas, quæ debilitatis ferè nunquàm non comes est. Hinc denique febris *Hæctica*, quæ, morbo inclinato, accedit, proficisci videtur.

DE

* Vide pag. 8viii.

DE DIAGNOSI.

Infolita urinæ copia, profusio simul diuturna, atque magna fitis, Diabeten ab omni ferè morbo fatis dignoscere potest.

Idiopathicus Diabetes fatis a symptomaticis, melleo urinæ odore, præsertim verò saccharo in lotio existente, immanique virium prostratione, clarè distingui queat.

Siquandò corporis macies cum virium prostratione aliquem, qui causam tanti mali simul ignorat, affecerit, nullo alio signo morbofo comitante, Diabeten timendum, eique occurrendum esse, notare operæ forsan pretium foret. In tali igitur casu urinam experimento quamprimùm subjiciam : et si in eâ illæ dotes quæ

Diabeten

Diabeten comitare inveniuntur, semet ostendunt, tum demùm morbo venienti occurrere discerem. Exitiale Diabetæ exemplum in priori hujus * libelli parte memoratum, ita agendum monet.

DE CAUSIS REMOTIS.

Plurimæ quidem causæ, et inter se admodum diversæ, ab auctoribus recensitæ fuerunt. Quomodo verò hæ corpora nostra afficiant, ita ut Diabeten inducant, parum accuratè notum est. Hoc quidem magnoperè dolendum est; quoniam ex eorum paulum accuratiori notitiâ, forsitan curandi nova ratio ducenda foret.

“ Interest enim,” ait Celsus, “ fatigatio morbum, an fitis; an frigus, an calor; an vigilia,
an

* Vide pag. 8vam.

an fames fecerit ; an cibi, vinique abundantia, an intemperantia libidinis.”

Auctores causas sequentes enumeraverunt ;

1mo, *Aquosi potus* et præprimis tepidi abusus, Diabeten movisse dicitur. Boerhaavius * hunc morbum in juvene vidit, qui noctes, diesque studiis incumbibat : somnum arcebat perpetuâ pocillatione theæ et coffeæ. Grimius † idem affirmat.

2do, *Diuretica nimis liberaliter adsumpta* : uti,

1. Vina acidula : scilicet vinum Rhenanum :

2. Aquæ per metalli venas fluentes affatim potæ :

F

3. Liqueurum

* Compend. Med. Chym. p. 255.—1. Willis.

2. Lister et Hildanus. 3. Home. 4. Hunerwolf.

† Prælect. Acad. in propr. instit. rei Med.

3. Liqueurum spirituosorum nimia ingurgitatio :

4. Medicamenta diuretica.

3tio, *Irritatio Renibus illata*; *Renum* nimirum morbi, quales sunt *inflammatio*, *abscessus* *, *calculi* †; *intemperantia* item *libidinis*, et *immodicæ exinanitiones*. Hâc de re illustris Gaubius in elegantissimo suo libello de *Pathologia Medicinali* ità loquitur; ‡ “ *immoderata feminis profusio*, non solum utilissimi humoris jactura, sed ipso etiam motu convulsivo, quo emittitur, frequentius repetito, imprimis lædit. Etenim summam voluptatem universalis excipit virium resolutio, quæ crebrò ferri nequit, quin enervet.” Neque Celsus supra hâc re inutilitèr

* Ruyfchius.

† Ballonius.

‡ Gaubius, §. 562.

inutilitèr nos admonet ; notans, * “Concubitus verò neque nimis concupiscendus, neque nimis pertimescendus est. Rarò corpus excitat, frequens solvit.”

Fex stercorea in intestinis accumulata : Hoffmannus † Diabetæ sub nomine sequentem insignivit casum. “Puella,” inquit ille, “oëtenis ingentem fordium alvinarum copiam, ob neglectam fortè alvi depositionem, in intestinis accumulaverat. Accedebat dein crebriùs urinæ stillicidium, cui medici adstringentibus, aliisque remediis audactèr apponebant. Sed aucto molestissimo urinæ fluxu, corpus ita debilitabatur, ut superveniente demùm materiæ purulentæ excretionem, ægra, febre *Hectica* consumpta, decederet.

F 2

Aperto

* Celsus de re Medic. Lib. 1. Cap. 1.

† Suppl. Med. rat. de Morb. infant. præcip. cap. 11. Observ. 11.

Aperto cadavere intestina tenuia mirum erant distenta, et in utroque hypochondrii latere intestinum colon durissimis iisque copiosissimis scybalis repletum, ut duplo majus videretur. Ren sinister a superincumbente colo compressus, naturali major, et ex parte purulento ichore refertus conspiciebatur. Unde facillimum erat judicatu, nimiam intestini coli distensionem, renis tubulis relaxatis majorem humorem affluxum, et urinæ separationem protulisse."

Lumbagini * quoque hunc morbum accessisse videtur.

Denique quodcunque universum corpus afficit, ut *frigus corpori* admotum; *affectus animi contristantes*; defatigatio; et similia.

Hæ sunt præcipuæ causæ, quarum ab auctoribus

* Vide pag. 39.

ribus mentio facta fuit : Morbus autem absque ullâ manifestâ causâ fere semper invadit.

DE CAUSA PROXIMA.

De importunissimi hujus sede mali, alii aliter putaverunt. Quot animi, tot ferè de hâc re sententiæ; et adhuc sub judice lis est.

Alii enim * *Hepar*; alii † *male ordinatum sanguinis habitum*; alii ‡ *pernobile illud viscus, ventriculum*; alii § *vasa resorbentia*; aliique, qui rem nervosius differere videntur ||, *Renes* vituperant.

Duæ

* Mead.

† Willis.

‡ Cullen.

§ Darwin.

|| Vide Boerhaave Prælect. Acad. tom. iii. p. 174.

Duæ attamen opiniones, quas medici ad rationem ejus investigandam sibi concinnaverunt, memoratu dignissimæ apparent; duas igitur paulò fusiùs perpendere conabor.

Et imprimis vir, jure magni nominis, CULLENUS illa organa culpari existimat, quæ pabulum, naturæ lege, in chylum et sanguinem mutare designantur.

Hæc verba habet: * “That no topical affection of the kidneys has a share in producing this disease, and that a fault in the assimilation of the fluids is rather to be blamed, I conclude from hence, that even the solid food taken in, increases the quantity of urine voided, at the same time with an increase of the saccharine matter.”

CULLENI

* Vide First Lines on the Practice of Physic, § MDX.

CULLENI vestigia Dobsonius premit, eandemque opinionem quibusdam novis experimentis firmare tentavit. Neque alii, haud parvi nominis, auctores defunt, qui eandem sententiam suffulcire conati sunt.

Maximâ verò curâ, et diligentîâ naturam hujus morbi investigavit dignissimus noster Professor, Dr HOME. Neque enim, quod ille de ratione ejus composuit, hic præterire decet.

“ Were * I to give a theory,” inquit ille, “ to
“ explain the nature and symptoms of this wonderful disease, I would say, that it arises from
“ a defect of the animal, or assimilatory process,
“ by which the aliment is converted into the
“ nature of our body. I have long looked on
“ the excess or defect of this process, as the
“ source of many disorders. All putrid diseases,
“ the scurvy, &c. seem to be owing to its excess :
“ cels :

* Dr Home's Clin. Exper. and Hist. p. 318.

“ cefs : Acidity of the ſtomach, &c. to its de-
“ fect. Among the latter, the Diabetes may
“ be arranged. For, *1ſt*, the remote cauſes
“ ſhew it. It ariſes from what debilitates the
“ body, as moiſture, preceding diſeaſes, great
“ evacuations, &c. by which it becomes inca-
“ pable to aſſimilate the food. *2dly*, The white
“ chylous matter, which is often ſecreted with
“ the urine, ſhews that the vegetable part of
“ the chyle is not aſſimilated. *3dly*, Sugar is
“ found in Diabetic urine. Sweet chyle is the
“ firſt product of the ſtomachic, and inteſtinal
“ digeſtion : as chyle in the thoracic duct, and
“ milk, which is a ſpeedy ſecretion of it, con-
“ tain much ſaccharine matter. This is chan-
“ ged in ſome hours, by the animal proceſs,
“ into an ammoniacal ſalt, which is found in
“ all the excretions. But the ſaccharine ſalt
“ ſtill remaining in the urine, which is the moſt
“ perfectly animalized fluid, ſhews that there
“ is great defect in the animal proceſs. *4thly*,

“ Urine

“ Urine being of a septic tendency, runs fast
 “ into putrefaction. But the Diabetic urine
 “ turns acidulous ; and with, and often without
 “ yeast, undergoes the vinous fermentation.

“ These peculiarities shew its vegetable na-
 “ ture, as vegetable juices alone are capable
 “ of the vinous and acetous fermentations.

“ It likewise shews, that it is the saline parts
 “ alone of bodies that ferment : for the fire must
 “ have coagulated the mucilaginous particles,
 “ had there been any in the Diabetic urine.
 “ These vegetable salts shew a defect in the
 “ animal process.”

Nuperrimè verò Dr Rollo hanc sententiam
 fusiùs agitâsse videtur. Hâc enim de re in li-
 bello suo jam citato his verbis utitur ; “ The

G

“ immediate

* Rollo on Diabetes Mellitus, vol. i. p. 231.

“ immediate causes of the Diabetes Mellitus
“ are a morbid condition of the stomach, and
“ a general diffusion of saccharine matter, with
“ probably some change from that of health
“ in the fluids of the system.

“ This disease therefore, we alledge, consists
“ in an increased morbid action of the stomach,
“ with too great a secretion, and an alteration
“ in the quality of the gastric fluid, producing
“ saccharine matter; and which remains un-
“ changed, by a decomposition of the vege-
“ table matter taken in with the food, and a
“ certain defect of assimilation, as connected
“ with digestion; and which probably may be
“ owing to an excessive activity of the lacteal
“ absorbents, arising from the peculiar stimulus
“ of sugar in a separate state, or other matter;
“ but which may also depend on a sympathetic
“ effect with the morbidly increased action of
“ the stomach.”

Ratiocinatio

Ratiocinatio autem, quâ Rollo hâc de re utitur, neque perspicua, nec probabilis, neque veræ philosophiæ consentanea existit. Nam quod ille pro certo asseruit, mera est hypothesis, usu minimè suffulta.

Montes quidem aureos humano generi pollicetur idem, ubi triumphabundus exclamat * ;
*“ That the Diabetes Mellitus is so far understood,
 “ as to be successfully cured.”*

Ut ad rem verò revertamur ; hujus igitur opinionis fautores indicia sequentia, (scilicet immodicam sitim, ingentem cibi appetentiam, cutis ariditatem, incrementum caloris, pyrexiam, et deniquè feri sanguinis dulcedinem), morbum totius corporis satis manifestè indicare afferunt.

Ingenti vero cibi appetentiâ, serique sanguinis

G 2

dulcedini

* Rollo, vol. i. p. 177.

dulcedini potissimum infistunt. Ab illa neque Diabeten præit, neque semper supervenit. Et sanè nulla indicia, quæ stomachum gravari, nulla, quæ concoctionem impedire significant, initio, seu per priora hujus morbi stadia plerumque in conspectum veniunt.

Fatendum tamen est, cum morbus aliquamdiu inveteraverat; cum corpus forsan longâ, et infirmâ valetudine confectum et extenuatum, viribus simul vitæ deficientibus, tum demùm ventriculum, sicuti in aliis debilitatis malis, communis sortis participem fieri. Tum tarda fit concoctio, cæteræque cruditatis accessiones superveniunt. Ex quo igitur colligi potest, stomachi hoc vitium minimè Diabetæ causam existimari; sed, quasi morbi progeniem haberi.

Et quod ad hanc, seu sanguinis habitum attinget, paucis explicabo, quoniàm nulliûs experimentis, si Dobson excipias, sanguinis dulcedo probatur.

Deniquè

Deniquè nequeo, quin fufpicer, eos, qui turbatæ ventriculi, functioni morbum tribuunt, in errore verfari; quem forfàn citius ociùs delebit ætas.

Longè attamèn minùs illos feèctari vellem, qui vel hepar, vel vafa reforbentia, vel malè ordinatum fanguinis habitum, in hoc morbo culpanda effe exiftimant. Ratio enim æquè ac obfervatio his obftant opinionibus. Illas igitùr filentio præterire melius fore judicavi.

Postremò alii aliâ, et forfan feliciori ratiocinatione, *renes* vituperârunt. Et cum nobifcum perpendimus, duo hæc corpuscula numerosiffimis inftucta effe nervis, qui a *plexu renali* deveniunt; haud mirum eft, fi illa, aliquâ re irritante, malè fe habeant.

Officium, quo funguntur renes, fecretio nuncupatur. Nulla verò modi ratio, quo etiàm
fano,

fano, nedum infirmo corpore, hæc functio peragatur, hætenus data est.

Illud verò pro certo habemus, omnes ferè humani corporis secretiones, quovis stimulo eorum organis admoto, vel in massam sanguinis recepto, quasdamque præ aliis partibus afficiente, *plus justo incitari*. Docent acere quodvis in oculum, vel sal in os receptum, hydrargyri usus.

Porro secretiones non solum hoc modo quantitate adaugentur, *sed insuper natura fluidi jam secreti sæpe admodum mutatur*. Docet etenim salivæ secretio, dum corpus hydrargyro opprimitur. Docet certis sub conditionibus *succi gastrici* natura. Ventriculus enim, (siquandò mens vel mœrore, mœstitia, seu aliquo alio infortunio afficeretur), fluidum concoctioni aptum fecernere definit: unde solita cruditatis testimonia

monia statim suboriuntur ; curis verò animi fugatis, appetitus redit.

Bilis quoque secretio vel tempestatum vicibus, vel venenis, vel animi pathematibus sæpè plurimum afficitur ; quantitate æquè, ac qualitate mutata.

Insuperque in Blenorrhagiâ humorem, qui urethram illinit, sæpissime peccare videmus ; idemque in Otorrhæâ evenit.

Neque forsan institutis meis omninò alienum foret notare, saniei, quæ ab ulceribus defluit, dotes insigni, datâ occasione, mutationi opportunas esse. Hæc nusquàm quidem non est. Idem enim pus modò crassum, parcum, et lene est ; modò plùs justo copiosum, aquosum, acerrimum : modò sine aliquo ingrato odore, modò quàm maximè foetidum emanat.

Omnes

Omnes hæ diversæ, diversis in secretionibus, mutationes ex aliquâ mutatâ, et adhuc ignotâ vasorum actione in quavis affectâ parte pendere videntur. Neque etiam in Diabete, (me saltem judice), res aliter se habere consuevit : Mihi enim verisimile videtur, *vasa renalia* in hoc morbo novam æque, ac morbidam sibi assumpsisse actionem ; unde omnia Diabetæ signa continuatâ serie pullulant.

Qualis autem in hoc affectu eorum sit actio, (doctrinâ secretionis adhuc tam imperfectè notâ), pro certo dicere haud possumus.

Verumenimverò ex analogiâ, atque ex aliis inter se rebus concurrentibus existimare ducor, *proximam* Diabetæ causam, *ex nimia arteriolarum renum, quæ urinam secernunt, mobilitate, laxitate, et atonia, earundemque simul abnormi motu quodammodo pendere.* An verò hæc vasorum renalium debilitas pro proximâ Diabetæ causâ

solummodo

solummodo haberi queant ; an *aliud* requiritur, parùm constat.

Mihi enimverò verisimile apparet, sanguinem novam aliquam chymicam mutationem, quam adhuc ignoramus, in renibus ipsis subire. Atquè eo magis ad hujuscemodi opinionem tendendam mihi animus intenditur ; cum analogiam, quæ urinam inter, cæterosque liquores secretos intercedit, mecum ipse reputo.

DE PROGNOSI.

Eventus hujus morbi faustus vix unquam tuto prælagiri potest. Ratio enim docuit, multaque experientia fatis, superque demonstravit, vix ullam medicinam periculo subtrahere.

“ Cum recens est,” inquit Lommius, “ curari interdùm potest ; cum in vetustatem incidit,

H

nunquam

nunquam potest ; sed corpus liquefacit, atque marcore consumit.”

Hollerius quoquè hâc de re notat ; “ in ardente Febre Diabetes incurabilis, in aliis ægre, curari potest ; quia non facilè initio deprehendi potest.”

Per stadia maturiora nonnunquam depulsum fuisse dicitur. Remque ita se habere ipse * quidem testari possum. Cum vero penitùs infedit morbus, nunquam ferè medelæ auscultat. Itaque diutiùs durans mortis index est. Signa interdùm omninò tolli inveniuntur ; mox etiam iterum retrò, quasi ruinâ quâdam, revolvuntur ægri.

Duratio quoquè morbi in diversis diversè se habet. Modò spatium quinque vel sex hebdomadarum

* Vide pag. insequent.

madarum hominem aufert ; modò verò complures in annos produci potest. Porro, quo plus materiæ saccharinæ cum urinâ excernitur, eo citiùs supremam diem venire notatu dignum foret.

In præcipiti verò jam esse denunciant cibi fastidium, continuâ vigilia, tabes, nervorum distensiones ; inter quæ cum evidens mors est, multò evidentior, si in bibacibus hoc vitium est : maximè etiam si in corpore senili est. .

DE CURATIONE.

Cognitis indiciis, quæ nos vel spe consolentur, vel metu terreant, ad curationem novissimè transeundum est.

Antiqui nos haud inutilitèr monuerunt me-

dici esse, celeritèr, jucundè, sed super omnia tutò curare.

Nequè in ullo quidè m morbo festinatio magis requiritur, quàm in Diabete. Benè igitur super hâc re cecinit poëta.

——“ fero Medicina paratur,
Cum mala per longas invaluerè moras.”

Primò enim neglectus, tractus asperior occurrit; etenim corpus extenuatum atque confectum, ut morbo ferendo impar est, ità ipsi impar curationi. Itaque optimum erit occurrere ipsis principiis, atquè auxilium maturè præripere. Et quò citiùs morbus hic in aliquo detegatur, eò maturius remedia etiam cum quadam temeritate rapienda sunt.

Omnia verò medicamenta, quæ in hoc morbo medicis adhibita fuerunt, enumerare haud

in

in animo est: quoniam totam ferè materiam medicam comprehendunt; et vix quicquam levaminis exindè percipitur.

At consilia medendi, ut mihi quidem videtur, tria sunt.

Imo, *Materiæ saccharinæ formationem prohibere, nimiam generis nervosi mobilitatem minuendo, simul novam vasorum renalium actionem incitando.*

2do, *Intestina, prout res postulaverint, purgare.*

3tio, *Mortem evitare, corporis debilitati obstando, viresque vitæ restaurando.*

CONSILIUM

CONSILIUM PRIMUM.

Magnum medendi consilium in formatione materiae saccharinae prohibendâ sine dubio positum est. Id igitur quamprimum efficere summâ ope niti decet.

At quoniam ignoramus, quæ sit ista vâsorum renalium actio, quâ materies hæc saccharina generatur; ignoramus quoquè, quomodò talis actio, qualiscunque fuerit, mutanda sit. Hoc autem constat, *genus nervosum* in hoc morbo valdè mobile esse: superest igitur, ut corporis mobilitatem quam maxime, et quam primum minuamus.

Remedia, quæ huic consilio accommodantur,

ea

ea sunt, quæ viribus suis * antispasmodicis *genus nervosum* magis speciatim afficiunt ; ita, ut demùm novos vaforum motus excitent. “ Aliæ† enim res,” ut nos certiores facit GREGORIUS, “ quarum natura, et communis effectus, est vel sensum-fopire, motumque reprimere ; vel quæ
faltèm,

* *Richterus* in observationibus suis medicis et chirurgicis hæc verba habet : “ According to my experiments, the Diabetes is occasioned by a stimulus, which acts upon the kidneys, and hence a *secretio urinae aucta*, sometimes also *perversa*, is the consequence.”

“ When we cannot discover the particular irritation, nor remove it, I believe that antispasmodics are the proper remedies for this disease.”

Atque iterum ita loquitur : “ In my opinion, the chief thing is to find out, and remove the irritation that acts upon the kidneys, and when this cannot be discovered, to counteract its action by sedatives and antispasmodics.”—Vide Spen’s Translation.

† Gregor. Conspect. Medicin. Theoret. vol. ii. p. 165. § 1168.

faltèm, musculo cuivis admotæ, blandæ et omni stimulo et acrimoniâ vacuæ videntur, tamen haud rarò, (utcunquè obscura ratio talis rei videatur), *motus novos, et satis vivos excitant.*”

Inter talia medicamenta eminent *opium, moschus, spiritus ætheris sulphurici, præcipuequè carbonas ammoniæ* *.

Neque

* Præstantissimum hoc remedium, spasms obviando, effectus suos edere videtur; *corpora nostra plane stimulando.*

“ Multa enim remedia,” inquit Gregorius,” manifestè stimulantia sæpè haud parùm valent adversus motus illos abnormes, qui *spasmi* dicuntur, quos interdum instantes arcent, interdum præsentis solvunt, *et ideo non immerito, inter remedia antispasmodica recensentur.*”

“ Hoc efficere videntur partim vi sua roborante, quæ corpus minus mobile reddat: partim validiore stimulo, corpori dato, qui sensum vel actionem prioris superet,

Neque alia hujuscemodi defunt, quæ, si opus fuerit, adhibenda sunt; qualia sunt *zincum vitriolatum*, *digitalis purpurea*, *nicotiana*, et similia.

Dr Rollo sedantes *ammoniaë* * *sulphureti* vires

I

maxumè

superet, ejusque effectum impediat.”—Greg. Consp. Theor. Med. vol. ii. p. 277. § 1187.

Sunt forsàn, quibus videatur, ammoniam, *azoticum* suum corpori impertiendo, in hoc malo prodesse. Cum hæc autem opinio nullis adhuc experimentis probatur, rejicienda videtur.

* Modus, quo ammoniaë sulphuretum præparatur, a Doctore Rollo ita describitur.

“ This medicine is very easily prepared by making
“ a stream of pure hepatic gas pass through the aqua
“ ammon. pur. (Ph. Lond.) until no further absorption
“ is perceived, or until the alkali is saturated.”

“ The hepatic or sulphurated hydrogen gas should
“ be obtained for this purpose from artificial pyrites,
“ or sulphuret of iron, and the muriatic acid.”

“ The

maxumè laudat. Et forfan tale medicamentum non sine commodo suo adhiberi queat.

Alia tamèn aliis medicis medicamenta hoc confilio tentata fuerunt. Inter quæ enumerantur

“ The easiest method of making the artificial pyrites
“ is, to raise a piece of iron in a Smith’s forge to a
“ white heat, and then to rub it against the end of a
“ roll of sulphur : the iron at this temperature immediately combines with the sulphur, and forms globules of pyrites, which should be received into a
“ vessel filled with water ; those globules are to be reduced to powder, and introduced into the proof, to
“ which a sufficient quantity of the muriatic acid is to
“ be added.”

“ The dose to an adult should not at first exceed
“ three or four drops, to be given three or four times
“ a-day, and this dose to be gradually increased, so as
“ to produce slight giddiness ; but as it is a very
“ powerful, and in large doses, a dangerous medicine,
“ great caution should be used in its exhibition.” Rollo,
vol. i. p. 51.

rentur *alumen, gummi kino, aura electrica, et tinctura cantharidum* *.

I 2

At

* Dr Bresben sequentem casum memoravit, ex quo opinionem ipsius de usu cantharidum videamus: “Juvenis auriga,” inquit ille, “mensēs haud paucos, antequam curam ullam ei dederat, Diabete laboravit: tandē autē tanta vi eum invasit, ut pro juvene forti umbræ simillimus appareret, et maxime debilis evaderet.”

“Amygdalarum emulsiō cum gummi arabico ad utilitatem ejus maxime contulit; sed alumen, et cortex peruvianus, nullo cum fructu subministrabantur; e contra hæc cum omnibus aliis adstringentibus noxia eveniebant.”

“Tandem viribus omninò labefactis, et omnibus symptomatis ingravescentibus, quod conclamatum foret, putavi. Et non ignarus, cum in statu sano, tum in morbido, in vias urinarias peculiari modo operari cantharides, guttas decem de tinctura earum bis de die sumendas propinavi. Postquam medicinam hanc per quatuor dies adhibuerat æger, symptomata mitiora deveniebant. Idcirco dosin ad viginti, et postea ad triginta guttas, gradatim auxi.”

“ In

At primum, ut mihi visum est, meritò locum tenent illa medicamenta, quæ suprà memoravi, scilicèt *opium* et *carbonas ammoniæ*.

Per literas nupèr à patre meo accepi Diabetæ exemplum, quod bonos *carbonatis ammoniæ* affectus clarè demonstrat. Vir reverendus, I. W. mihi benè notus, ac olim præceptor meus, *quinta Septembris die*, anno 1796, multam post fatigationem, dorsi, lumborumque doloribus correptus fuit. Hi pro lumbagine curati fuerunt; et post unam, alteramvè hebdomadam convaluit. At paulò post, nimiam
urinam

In usu emulsionis, consilio irritationi cantharidum obviam eundi, eum durare jubens; hac methodo vires et caro miris restituebantur modis: quantitas urinæ diminutionem magnam patiebatur, et ad colorem naturalem proprius accedebat."

Duos alios Diabetæ casus, in quibus tinctura cantharidum cum fructu præscribebatur, auctor idem tradit.

urinam mingere se consuescere invenit. Accedebant dein summa virium prostratio, et extrema corporis tabes; deniquè solita Diabetæ indicia apparuerunt.

Igitur *quinta Octobris die, alumen, gummi kino, et ferrum, reprimendi causâ, adhibita fuerunt. Pilula quoque ex opio, horâ somni, sumenda; et mistura quædam e decocto corticis peruviani, cum tincturâ catechu, tincturâ corticis Huxhamii, acidoque vitriolico diluto, composita, eodem tempore præscribebantur.*

Nona decima ejusdem mensis die pater meus accersitus fuit. Ille pulverem ex aluminis granis duodecim, cum gummi kino, pauxilloque gummi arabici quartâ quâque horâ per diem; necnon misturam ex decocto corticis flavi, tincturisque catechu, cascarillæ, cantharidum, opiique compositam, ægro sumenda præcipiebat. Prætereà pilula ex opio quotidie
horâ

horâ somni repetenda ; emplastrumque defensivum lumbis applicandum, simul indicari videbantur.

Die ejusdem mensis vigesimo quinto, nihil commodi ex his remediis percipi inventum est.

Urina præter consuetudinem erat adaucta, gustu perquam dulcis, et igne subiecto, magnam materiæ saccharinæ quantitatem præbebat.

Jamquæ magna *generis nervosi* mobilitas apparuit ; media enim nocte cordis palpitationes, simul cum ingenti urinæ profluvio perpetuò eum exercuerunt.

Pulveres et mistura repeti jubebantur ; frequentiaque medicamenta insupèr adhibita erant ;

Scilicet.

Scilt. R. Opii, gr. ii.

Gummi guiacin. ~~ss~~ ʒi

Zinci vitriolati, gr. xvj.

Mucilag. gum. arab. q. f. m.

Fiant pilulæ octo: una quarum sextâ quâ-
que horâ fumenda.

R. Ammoniaë præp. ʒj.

Aquæ menthæ, pip.

Mixturæ, e camphorâ, aa ʒiij.

Liquoris. anodyn. miner. Hoffman.

ʒij. m.

Sumat cochlearia duo majora subindè, ur-
gente languore.

Talia medicamenta etiam ad *ultimam Octobris
diem* fumere pergebat; nihilominùs vix quic-
quam aut nihil remittebat morbus.

Tùm pilulæ e zinco, mistura corticis, horâ-
que

que somni opium repeti, bolusque sequens,
premente graviùs languore, sumi præcipie-
bantur ;

℞. Gummi guiacin.

Pulveris aromat. aa gr. vj.

Ammoniaë pptæ. gr. xij.

Conserv. q. s. ut fiat Bolus.

Ex hujus boli usu, etiam insequenti die,
optimi profluxerunt effectus. Non solùm enim
languor, sed etiam urinæ quantitas, minue-
bantur ; hujusque dotes simul in melius muta-
bantur.

Itaque in eorundem * usu pergebat ; si-
mul

* Notatu forsan haud alienum foret, ægrotantem
sex e supra-scriptis bolis spatio horarum viginti et
quatuor per aliquot tempus sumere solere ; optimos
effectus ex eorundem usu expertum.

In alio quoque hujus morbi exemplo, pater meus
ammoniaë

mul cum misturâ corticis, opio, pilulisque zinci.

Deincèps remisit morbus, gradatimque æger convaluit; et literis à seipso haud pridem ad me missis, optimâ illum adhuc valetudine frui audire gaudeo.

Porro notandum est, balneum frigidum, etiam ab ineunte morbo, assiduè adhibitum fuisse.

Nonnè forsàn frigida cum *tinctura opii*, vel *æthere sulphurico*, vel *carbonate ammoniæ*, solu-

K

tioneve

ammoniæ carbonatem ægro præcepit; primumque simili cum fructu: at morbus ægrotantem diu tentaverat, eumque ad extremam debilitatem redegerat: partimque forsàn ob morbi ipsius diuturnitatem, partim ob ægrotantis intemperantiam, remedium hoc effectus suos cito perdidit, sicut omnia alia medicamenta, quæ diversis temporibus adhibita fuerant.

tionemve assæ fætidæ, in album immissa, (novam vaforum renalium actionem incitando), ægro profuerint? Nonnè quoquè *nicotianæ* vapores, *sulphuretumve ammoniæ* simili modo adhibita (actionem minuendi causâ), valere queant?

Formationi materiæ saccharinæ obstandi causâ, *Diætam ex carnibus* medici imperaverunt: eodemque consilio, *fruges in fermentationem proclives*, cautè et assiduè vitandas esse jusserunt.

Hæc medendi via Professori HOME* primò innotuit; deindè et novissimè Dr Rollo† idem regimen pleniori, et, (ut sibimet videtur), feliciori successu profecutus est. Verique mihi simile videtur, talem Diætam cubanti prodesse; non materiæ saccharinæ formationem prohibendo,

* Vide Clin. Exp. et Hist. p. 325.

† Rollo on Diabetes, vol. I.

bendo, sed tantummodo corpus nutriendo, ejusque mobilitatem minuendo.

Urinæ equidem quantitatem in duobus hujus morbi exemplis, hâc Diætâ imminui vidi; dum qualitates ejus ne minimâ ex parte mutabantur.

Nequè equidè video, quomodo hujusmodi diæta, (ut Doctori Rollo visum est), materiæ saccharinæ formationi obstare potest; cum istam materiam, non in ventriculo, sed in *renibus* ipsis generari admodum probabile est.

CONSILIUM SECUNDUM.

Nequè quidè dejectionem, quandò res postulaverint, moliri prætermitteremus; quoniàm alvus in hoc affectu plerumquè pertinacitèr adstricta est.

Ea autem primò experiri convenit, quibus proprium est, ventrem invitare, potiùs quàm cogere: inter quæ *infusum senæ*, *oleum recini*, *tamarindus*, et si qua sint his similia, enumerantur.

Si verò in his parùm sit auxilii; et nequè alvi fæces, nec dura illa corpuscula, *scybala* dicta, descendant, ad validiora medicamenta protinùs transeundum: inter quæ sunt *rheum*, *aloe*, et similia.

CONSILIUM TERTIUM.

Supereft deniquè, ut debilitati corporis obstemus, quoniam ex imbecillitate summum periculum est.

Nequè aliâ longè et dissimili curatione opus est,

est, ubi morbus in lentam, et ferè continuam febriculam degeneravit.

Jam necesse est, ut nimiae debilitati jacentis, et languenti stomacho succurramus. Adjicienda vis arteriis, toti corpori fultura. Hinc quodcunque corpus spissat et densat apte adhibeatur; uti balneum frigidum (anglicè *Shower Bath*) præcipuèque cibus tempestive datus. Hic verò valens esse debet, et glutinosus; maximèque caro: præcipuèque ex his, quæ facilè concoquuntur, maximèque alunt.

Nequè etiàm illa omninò inutilia forent medicamenta, quæ apud medicos *tonica* dicuntur. Inter hæc enumeranda sunt, varii cinchonæ cortices, ex ferro præparata, amara, uti flores chamæmeli, cortex aurantiorum, gummi myrrhæ, cum aliis hujuscemodi.

Postremò, quod ad ægrotantis sitim pertinet, moderanda

moderanda est; ut nequè potet, nequè nimium fiti crucietur.

Hanc in rem aurantia, tamarindi, et similia forsàn valere queant.

At sequentem formulam fitim restinguere, plus, quàm semel, inveni:

R. Sevi ceti, ʒij.

Sacchari, ʒij.

Pulv. gum. arab. ʒj.

Mucilag. gummi arab. q. s. ut fiat massa, in morculos granarum quindecim dividenda. Capiat æger unam subindè, urgente fiti.

Et ubi jam esse in tuto videntur omnia (si in tuto unquam esse dicantur), præcipue verendum est, ne in eundem morbum denuò recidant incauti nimis, et improvidi, et fiduciâ secundæ valetudinis abusi.

